ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การติดตามตรวจสอบทางชีวภาพของการได้รับสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ในกลุ่มนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากครอบครัวที่มีพื้นฐานอาชีพ ต่างกัน

ผู้เขียน

นายปริญญา ภานุเวศ

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวคล้อม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ คร.ทิพวรรณ ประภามณฑล อาจารย์ คร. สมพร จันทระ ประชานกรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

พาราในโตรฟีนอล คือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากกระบวนการเมตาบอลิซึมของเมทิลพาราไธออน และพาราไธออน โดยเอนไซม์เอสเทอเรส ปัจจุบันมีการใช้พาราไนโตรฟีนอลกันอย่างกว้างขวาง ในฐานะตัวเครื่องหมายทางชีวภาพจำเพาะของการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชในกลุ่มประชากรที่มี สำหรับการทคลองนี้ได้ทำการตรวจวัด การสัมผัสโคยการประกอบอาชีพและกลุ่มบุคคลทั่วไป ปริมาณพาราในโครฟีนอล โคยใช้เทคนิคระคับมาตรฐานสูงสุดในปัจจุบัน คือใอโซโทป ใคลูชั่น เทคนิค (Isotope dilution technique) ซึ่งมีการใช้ ¹³C เป็นสารมาตรฐานภายใน (Internal standard) ร่วมกับ โครมาโทกราฟีของเหลว แทนเด็ม แมสสเปกโครเมตรี โดยใช้แอทโมทเฟียริก เคมิคอล ไอออไนเซชัน (Atmospheric chemical ionization) การศึกษานี้เป็นการศึกษาภาคตัดขวางของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีพื้นฐานอาชีพครอบครัวแตกต่างกัน จำนวน 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ เก็บตัวอย่างปัสสาวะในเดือนกุมภาพันธ์ 2546 (กลุ่มที่ 1) จำนวน 85 ตัวอย่าง และกลุ่มที่เก็บ ปัสสาวะในเคือนกันยายน 2546 (กลุ่มที่ 2) จำนวน 118 ตัวอย่าง ทั้งนี้จำนวนตัวอย่างปัสสาวะของ นักเรียนทั้งสิ้น 203 ตัวอย่างถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อหาปริมาณพาราไนโตรฟีนอล เทียบกับตัวอย่าง ปัสสาวะที่ได้จากกลุ่มเกษตรกร 51 ตัวอย่างซึ่งใช้เป็นกลุ่มควบคุมเชิงบวก ได้ทำการแบ่งนักเรียน ออกเป็น 4 กลุ่มตามพื้นฐานอาชีพครอบครัวซึ่งประกอบด้วย กลุ่มครอบครัวเกษตรกรรม กลุ่ม กลุ่มครอบครัวรับราชการและพนักงานบริษัท และกลุ่มครอบครัว ครอบครัวค้าขายและธุรกิจ

รับถ้าง เพื่อทำการเปรียบเทียบปริมาณพาราในโดรฟืนอดระหว่างกลุ่ม จากการคำนวณค่าเฉลี่ย เรขากณิตของระดับปริมาณพาราในโดรฟืนอดระหว่างกลุ่มพื้นฐานกรอบครัวของนักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม พบว่าในกลุ่มเดือนกุมภาพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเลขาคณิตของระดับพาราในโตฟีนอลคือ 2.85, 2.75, 2.48 และ 2.42 ใมโครกรัมต่อกรัมครีเอทินีนตามลำดับ และในนักเรียนกลุ่มเดือนกันยายนมีค่าเฉลี่ย เลขากณิตของระดับพาราในโตรฟีนอลเป็น 3.97, 3.61, 3.84, และ 4.20 ใมโครกรัมต่อกรัมครีเอทินีน ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าในกลุ่มเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยเรขากณิตของปริมาณพาราในโตรฟินอลเป็น 7.86 ใมโครกรัมต่อกรัมครีเอทินีน ทั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของระดับพาราในโตรฟินอลระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานอาชีพครอบครัวแตกต่างกัน (ANOVA, scheffe, p>0.05) นอกจากนั้นพบว่าค่าเฉลี่ยเถขคณิตของระดับพาราในโตรฟินอลในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีแปลง เกษตรกรรม มีค่าสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวไม่ให้ปัจจัยส่งเสริมให้นักเรียนมีการสัมผัสสารเกมีกำจัด ศัตรูพืชที่แตกต่างกัน ในขณะที่การประกอบกิจกรรมทางการเกษตรในครอบครัวของนักเรียนมี แนวโน้มก่อให้เกิดการสัมผัสสารเกมีกำจัดคัตรูพืชที่สูงขึ้นในกลุ่มนักเรียน อย่างไรก็ตาม เส้นทางหลักของการสัมผัสสารเกมีกำจัดคัตรูพืชที่สูงขึ้นในกลุ่มนักเรียน อย่างไรก็ตาม เส้นทางหลักของการสัมผัสสารเกมีกำจัดคัตรูพืชที่สูงนี้นักเรียนกวรจะมาจากเส้นทางอื่นๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Thesis Title

Biomonitoring of Pesticide Exposure among Mathayom

Suksa 1 Students from Families with Different Occupational

Background

Author

Mr. Parinya Panuwet

Degree

Master of Science (Environmental Science)

Thesis Advisory Committee

Dr. Tippawan Prapamontol

Dr. Somporn Chantara

Chairperson

Member

ABSTRACT

Para-nitrophenol, the metabolic product of esterase cleavage of parathion and methyl parathion is widely used as the specific biomarker of pesticide exposure among both occupationally exposed subjects and the general population. In the present study, amount of urinary para-nitophenol was analyzed using current gold standard isotope dilution technique, which allowed to use isotopic labeled 13C as internal standard, coupled with liquid chromatography tandem mass spectrometry operating the atmospheric chemical ionization. This cross-sectional study was carried out among 2 groups of Mathayom Suksa 1 students from families with different occupational background in which their urine samples were collected in February, 2003 (95 urine samples) and July, 2003 (118 urine samples). A total of 203 urine samples from students were analyzed for the level of para-nitrophenol in parallel with 51 urine samples from farmers (positive control group). Family backgrounds of students were divided into 4 groups including agricultural, business and commercial, governmental and non-governmental employee and labor families in order to investigate the difference of urinary para-nitrophenol's level subjected to family backgrounds of students. The geometric mean level of para-nitrophenol after adjusted with creatinine concentration among students in February group were ranged according to 4 group of student families as 2.85, 2.75, 2.48 and $2.42 \mu g/g$ creatinine, respectively while in July group were ranged as 3.97, 3.61, 3.84, and 4.20 µg/g creatinine respectively. In addition, the geometric mean level of para-nitrophenol among farmers was 7.86 µg/g creatinine. However, there was no significant difference among groups of student's family backgrounds in both of February and July group (ANOVA, scheffe, p>0.05). Interestingly, result also showed that arithmetic mean levels of para-nitrophenol from students whose family have agricultural field were higher than students whose family have no agricultural field (p<0.01) in both periods of collection. This study has indicated that the family background of students was not the attributable factor of different exposure to pesticides among students while the agricultural activities within student's family trend to provide the higher exposure to pesticides among students. However the major pesticide exposure route among students should indeed result from other routs of exposure.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved